

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden pénteken egy iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész évre 4 frt, félévre 2 frttal fizethetnek elő, negyedéves előfizetés el nem fogadtatik.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Pénz- és értékküldemények az ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ (Dr. Hintz György, e. pénztárnokhoz), a lap szellemi részét illető közlemények az ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGÉHEZ (Gamauf Vilmos, e. titkárhoz) czimzendők.

A hirdetési díjszabályzatot lásd az utolsó lapon

Szerkesztő bizottság: elnök **Paget János; Berde Aron, Szabó Samu, Szentgyörgyi József, Vörös Sándor,**
felelős szerkesztő: **Gamauf Vilmos.**

Taralom: A phylloxera kérdés és Erdély borászata. Cserhádi Sándor. — Sertésenyésztésünknek nemzetgazdasági jó karba állításáról és fontosságáról. Galgóczy Károly. — A borsó termelés legelőnyösebb módja. Szentkirályi Árpád. — A kolozsvári löversenyek sorozata. — Az erdélyi pinczeegylet közgyűlése. Sz. S. — Kolozs-Monostori juhvásár. — r.—s. — A párisi közkiállítás. — Uj laptársak. — Meghívás. — Vidéki gazdasági tudósítások. — Szerkesztőségi üzenet. — Piaci árak. — Hirdetések.

A phylloxera kérdés és Erdély borászata.

(Az „Erdélyi gazd. egyesület“ — és az „Erdélyi pinczeegylet“ bortermelő tagjainak figyelmükbe ajánlva.)

Az országgyűlési pénzügyi bizottság egyhangulag elvetette a kormány által a phylloxera irtásra szükséges póthitelről szóló törvényjavaslatot és az országgyűlés is hasonlóan cselekedett és már most meg van engedve a phylloxerának szaporodni, terjedni és pusztítani, a hogy neki tetszik! Nem szándékozom itt taglalni, mennyire szűkkeblű törvényhozásunk ezen eljárása, mely fél kiadni pár százezer forintot azért, mert a kiirtás lehetősége csak nagyon valószínű, de senki előtt sem annyira bizonyos, mint a kétszer kettő négy!

Tény az, hogy minden megpróbált szer közül eddig egyedül az irtás és víz alá helyezés vezetett célhoz, a többi ajánlott szerekkel vagy semmi, vagy csak fél sikert értek el.

Az irtás ellenzői nálunk ugyan ajánlottak módokat, melyekkel a phylloxerát lokalizálni, sőt ártalmatlanná lehet tenni, (?), hanem részemről ezen szerektől nem várok semmi sikert. Trágyázás, jó művelés által nem védhetjük meg szőlőinket az elpusztulástól, ezt bizonyítják a francia példák; hogy az amerikai szőlővesszők sikerre vezetnek-e? az még nyílt kérdés, melynek bővebb taglalásába ezuttal bele ereszke dni nem kívánok.

Azt pedig, hogy mily módon lehet Pancsova körül oly kordont huzni, mely a phylloxera terjedését meggátolná, én részemről nem vagyok képes elgondolni.

Előttünk most csak az a kérdés bir fontossággal, hogy merre fog terjedni a phylloxera. A pancsovai szőlőkhez legközelebb a Temes partján levő falvak szőlői fekszenek és így nagyon valószínű, hogy elsőben ezek mennek tönkre; más részről meg a Versecz és a Fehértemplom felé vezető utak mellett fekvő falvak szőlőinek segélyével a phylloxera beveheti magát az említett két híres bortermelő város szőlőibe. Ha pedig a Temespart szőlőkön át egyszer eljut Karlóczára, a másik irányban pedig eléri Verseczet, akkor Magyarország szőlőtermelése soha nem látott veszedelem előtt áll, mert Karlóczáról a Dunántuli részekbe, Verseczről pedig Torontál megyén keresztül Ménes és Magyarátra érve, innét azután szabad az ut egész nagy Magyarországon, hisz az utóbbi időkben az alföldön annyi szőlőt ültettek, hogy mindenütt megtalálja a szükséges állomásokat!

Az általam elmondottak nem rémeszmék, hanem okvetlen következményei azon cselekedetnek, hogy a phylloxerát Pancsován meghagytuk. A phylloxera pusztításáról közölt franciaországi statisztikai adatok bizonyítják, hogy feltevésem nagyon valószínű.

Erdélyre nézve azonban elsőrendű kérdés az marad, hogy elpusztulhatnak-e ezen az uton Erdély szőlővidékei is? Én azt hiszem, hogy nem.

Erdély szőlői jobb kordon által vannak a szűkebb értelemben vett Magyarország felől megvédve, mint a milyent Pancsova körül huznak, — ha huznak. Ezen kordont a magas és fával benőtt hegységek képezik. Erdély szőlőhegyei két irányban esnek közel Magyarországhoz. Egyszer a Hátszeg, Vajdahunyad sat. mellett elterülő szőlők által, másrészt pedig a Kolozsmegye éjszaki részében fekvő szőlők által. Hunyadmegye felől nem mehet a phylloxera Magyarországból Erdélybe, mert a hozzá legközelebb fekvő — lugosi — szőlőhegyek oly távol vannak, hogy a phylloxera nem juthat át, hiányozván a tovaterjedésére szükséges állomások: a közbe eső szőlőhegyek.

Kolozsmegye éjszaki részén már nincs oly kedvező helyzetben Erdély, mert Zilahon keresztül nem lehetetlen a bejuthatás, hanem az ottani hegyes vidék remélhetőleg szintén meggátolhatja a tova terjedést.

Jelenleg tehát Erdély legkevésbé van veszélyeztetve, de épen azért kell megtenni mindent, hogy e veszély távol is maradjon.

E sorok célja az erdélyi gazdák figyelmét e tárgyra felhívni és felszólítani, hogy azon esetben, ha az én véleményemet helyesnek találják, azt foganatosítsák.

Az első és legszükségesebb intézkedés a szőlővesszők bevitelének eltiltása. Eszközölje ki az erdélyi gazdasági egyesület, hogy a földmívelési ministerium szigorú büntetés terhe alatt elrendelje, miszerint Erdélybe a Királyhágón inneni részokről semmiféle szőlővesszőt — sem gyökerest, sem simát — bevinni szabad ne legyen; továbbá, hogy Erdélyen keresztül a szőlővesszők szállítása eltiltassék; végül, hogy az Erdélybe küldendő bármilyféle küldeményt szőlőlevelekbe málházni meg ne engedjék. Ez volna az első és legszükségesebb teendő.

A vesszők behozatalának eltiltása magával hozná, hogy a venyige kereskedés magában Erdélyben nagyobb lendületet nyerne. Miután pedig ezen uton a netalán már behurczolt phylloxera legkönnyebben és leghamarább terjedhet szét az országban, köteleztessék minden szőlővenyigét áruló vállalat, vagy egyén, hogy szőlőiskoláját évenként legalább egyszer, szakértő által megvizsgáltassa.

Hasson a gazdasági egyesület a lapok és az értelmes szőlőbirtokosok útján oda, hogy a szőlő tulajdonosok felvilágosítottassanak arra nézve, hogy mily nagy veszély háramolhat az egész ország szőlőszetére a phylloxera elterjedése által és ennek elejét veendő, köteleztessék minden szőlőbirtokos, kinek szőlőjében a tőkéken rendellenes tünetek fordulnak elő, az ily tőkék néhány példányát Kolozsvárra vagy Kolozsmonostorra beküldeni. Az ottani szaktanárok pedig felkérendők, hogy a beküldött tőkék vizsgálat alá vegyék.

Ezen az uton legbiztosabban megakadályozhatni a phylloxera behurczolását és azon esetben, ha vigyázatlanság vagy a kiadott rendeletek meg nem tartása esetén mégis behurczoltatnák — elterjedését.

Mert ha a szakértőkhöz beküldött és általuk megvizsgált szőlőtőkék phylloxera-lepetteknek találtatnának, akkor egy szakértőkből álló bizottságnak kellene a helyszínére menni és meghatározni, mily terület van ellepve. Miután az erdélyi hűvösebb éghajlatnál a phylloxera valószínűleg lassabban terjedve, mint rendszeren szokott, kellő éberség és gyorsan eszközölt vizsgálat mellett felismerhető lenne, mielőtt nagyobb területet lepne meg. Ha pedig az ily kisebb terület a tudomány által megállapított szabályok szerint irtatnék ki és mérgeztetnék meg, akkor könnyen el lehetne fojtani a bajt, mire nézve példa a Rajna vidéke. Néhány holdnak kiirtása csak pár ezer forintba kerül és rendes viszonyok alatt a kormány csak hamar utalványozná ezen összeget és az irtást idővesztés nélkül lehetne végre hajtani. Jelenleg azonban a legkisebb összeg utalványozása előtt an-

nyi enquete, eszmecsere sat. folytatattik, hogy mire a pénz megérkezik, a baj nagyobb mérveket ölt mintsem a kért összeggel el lehetne fojtani. Azért tehát azt ajánlanám, hogy már most, midőn a baj még nem mutatkozik, történjék intézkedés ez ügyben. Eszközölje ki az erdélyi gazdasági egyesület a kormánynál azon jogot, hogy azon esetben, ha a phylloxera Erdélyben csak néhány holdnyi területen elterjedve találtatik, az irtást és szénkénegezést haladéktalanul megindíthassa.

Ezek volnának szerintem ez időszert a legszükségesebb teendők. Az erdélyi gazdasági egyesület eléggé felfogta a keletkezhető veszedelem nagyságát már akkor, midőn pár évvel ezelőtt a kormányhoz ez ügyben felírt és azért azt hiszem, hogy felszólításom nem fog eredmény nélkül elhangzani, hanem legalább tárgyalás alá vétetni. A tárgyalás alkalmával új eszmék merülhetnek fel, módosulhatnak az általam ajánlottak; de végre is a kellő intézkedések meg fognak tétetni, a mire ugyan nagy szükség van, mert Erdélynek szépen fejlődő, már is világhírű borászatát semmiféle concurrentia vagy mesterséges bor készítése nem teheti tönkre, de igenis elpusztíthatja a phylloxera!

Cserháti Sándor.

Sertés tenyésztésünknek nemzetgazdasági jókarba állításáról és fontosságáról.

A sertés tenyésztés célja: hus és zsír termelés az emberi élelmi szükséglet kielégítésére.

E célnak megfelelőleg a jó sertés faj jellege: a hus tömegéhez képest finom csontváz, a hus izletessége és a könnyen hizás. Mindezen sajátosságok honi sertés fajaink közt a kis és nagy mangalicza fajban kitünő mértékben ki vannak fejlődve. Mégis a kis mangalicza fajt inkább a zsír termelés tulajdonsága, a nagy mangaliczát a hus tömegnek a zsírbőséggel aránylagosabb kiegyenlítetttsége jellemzi és ez okból az újabb időben az okszerű tenyésztők közt ez utóbbi részesül előnyben.

A végezől eszközlésének módozatára nézve egy igen nevezetes ténnyel állunk szemben. Jelesen: a sertés tulnyomólag csak hizottan képezi a fogyasztás tárgyát. Soványan csak gyenge malacz korában; csupán husra javítottan és legfeljebb másfél éves koráig kerül fogyasztásra. Régentén a csak mellék gazdasági ágkép kicsiben üzött házi hizálás volt tulnyomó. A saját házi szükségleten és fogyasztáson kívül, az idegen fogyasztást is legnagyobb részben ez elégítette ki. Ma ezen viszony igen jelentékenyen megváltozott. A házi hizálás mellett, az önálló gazdasági ágkép üzött nagybani hizálás kezd terjedni és kivált nagy városok közelében, a városi idegen fogyasztáson kívül, ez még a gazdasági házi fogyasztás fedezésében is a házi hizálással sokszor versenyre kél. A munka megosztás nagy elve jelentkezik és dolgozik itt; ellentényezőjéül egy más, a legnagyobb figyelmet érdemlő jelenségnek, mely abban áll, hogy az amerikai sertés, hus és zsír már országunk piacán is megjelent és ha jól nem vigyázunk, belgazdaságunk ezen nevezetes ágát, saját belpiaczainkat fenyegeti.

Tisztán álló dolog, hogy nem csak ezen, hanem az anyagi termelés bármely terén, a külföld nagy termelésével szemben

saját belpiacunkon is a versenyképesség eszköze csak a szintén nagy termelésre törekvés lehet. És ez okból a sertés hizlalás körül jelentkező új irány csak üdvözölhető.

Azonban ez új viszony irányában egy igen fontos akadályra akadunk. Magyarországon, szintugy az anyaországban, mint Erdélyben, a sertés tenyésztés főtömege még folyvást a nép kezén van és a falusi csürhékben folyik. Külön önálló nagy sertés nyájaink nincsenek; legalább ezek száma aránylag igen kevés. Ismerünk nagy gazdaságokat, melyeknek fő erejük a juhtenyésztésben központosul és a kiegyenlített fajájú juh szám egyes majorokban 5—6000, egyes uradalmakban 10—20,000 darabra és néhol többre is felmegy; de csak 2—3000 darab kiegyenlített fajájú sertés tenyésztés is országunkban a legnagyobb ritkaság.

Hogy mily nevezetes nemzetgazdasági hátrány fekszik e körülményben, az világosan kitetszik a következőkből.

Gyakorlatilag képzett szakértő jeles hizlalók azt állítják, hogy a magyar sertés, daczára az egyes daraboknál meglevő jeles sajátságoknak, kevésbé alkalmas a nagy tömegű hizlalásra, mint a szerb és oláhországi; mert Magyarországon a hizó anyagot sok apró csürhéből és nyájából lehetvén csak és kellelvén összeszedni, ugyancsak azért az ritkán lehet egy fajta és ez okból nem hizik egyenlően. Sőt már összeszokása sok időt igényel, a mely a hizás eredményére nézve tiszta veszteség. A szerb és oláhországi sertés nagyobb tömegben szerezhető egy fajban és összeszokott csapatokban, annál fogva egyenlő hizása bizonyosabb és kevesebb idővesztéssel jár.

Sok igazság van ebben. Ez magyarázza meg azon jelenséget, hogy például a Budapest körül levő nagy hizlalókban, nagy tömegben szerb és oláh sertést látunk. De már a házi hizlalásnál is mutatkozik e jelenség; mert vásárainkon közönségesen tapasztalható dolog, hogy mihelyt hizlalási célra sovány sertés vásárlásról van szó, az ugynevezett hajtott falkás sertés a beltenyésztés felett előnyben részesül. Szóval nem csak az amerikai hus és zsir merészel versenyre lépni piacainkon, hanem sertés tenyésztésünket eleven állapotban is a szomszéd oláh és szerb sertés nyomja.

Hogy e nemzetgazdasági hátrány lehetőleg elhárítva legyen, mindenekelőtt két feladat kínálkozik segítségünkre. Először is törekednünk kell, hogy az önálló nagy sertés tenyésztések, a melyek az összeszokott hizó anyagot évről évre ezer számra legyenek képesek egy fajból szolgáltatni, szaporodjanak; azután, hogy a köznépp részéről a falusi csürhékben folyó sertés tenyésztés is minél inkább egyfajtajúvá idomításra és onnan különösen az elegy-belegy keresvegyülék, a mi leggyakrabban előfordul, kiküszöböltessek.

Erdélynek mindkét irányban fontos hivatás teljesítése áll előtte. Tagadhatlan, hogy erdőségei legtöbb helyen nagyon elpusztult állapotban vannak: de még folyvást 42 százalékát teszi az összes területnek. Ismert dolog, hogy ennek legnagyobb része feltétlenül erdő talaj, mely más miveltési ágra vagy egyáltalában alkalmatlan, vagy csak irtóztató munkával és költséggel volna alkalmazható, az alatt haszonhajtó miveltési karban tartása pedig még irtóztatóbb munkát és költséget igényelne. — E

szert az erdőségek fenntartása és jó karba állítása itt az ország jóllétére nézve mulaszthatlan nemzetgazdasági megkívántatóság. Az erdő gazdasággal pedig mindenek közt a sertés tenyésztés kapcsolható legezészerűbben és legbiztosabban hasznót hajtólag.

Különösen hangsúlyozom épen a tenyésztést, — sokkal kisebb mértékben már csak az erdei hizlalást is.

Már a fiatal erdőségekbe, a juh után, a sertés bocsátható legkorábban a fatenyésztés veszélyeztetése nélkül; a magas zárt erdőségek erdei legelőjét pedig épen a sertés képes legtöbb haszonnal kihasználni, a mely ott is gazdag élelmet talál, a hol a juh már meg nem él, vagy csak tengődik, a nagy marha pedig a meg nem élhetően kívül csak kárt tesz. A sertés nem csak a makkot és egyéb erdei gyümölcsöt; hanem az erdei alj-növényeket, haraszt, gaz stb. gyökér termékét is értékesíti. Mennyi az erdőségekben az így hasznosítható hulladék, kivált gyökér és még több volna, ha az némi gonddal szaporítatnák, mire pászternák, murok, esicsóka, bürvény, bösövény, vadánizs, turbulya stb. ajánlkoznak a nélkül, hogy általuk a fatermelés legkissebbet is szenvedne. Mégis a sertés tenyésztés itt még a juh tenyésztésnél is csekélyebb mértékben van kifejllesztve.

Azon tetemes összeg, mely országunkból az aldunai tartományokba millió számra megy ki sovány sertésért, önként kínálkozik az erdőségi sertés tenyésztés számára nyereségyül és pedig főképp az urasági nagy tenyésztések szaporítása körül.

A kis tenyésztést illetőleg a tömegnek ez uton is szaporítására nézve kedvező körülményt képez azon előzékeny hajlam, melylyel az erdélyi erdőségeket tulnyomólag lakó oláhság általánosan ismertén a sertés tenyésztés iránt bir. De midőn e hajlamot figyelembe vesszük, nem szabad ugyan e népek egy másik, itt szintén latba eső hajlamát is figyelemből téveszteniünk. És ez az, miszerint az oláh különösen nem szereti a nagy pásztorlásokat; tapasztalható ez a juhászat és kecskepásztorlás körül is: minél fogva kezelése alatt a tömeg szaporításra csak kis pásztorlásokban lehetvén számítani, annál fontosabb egész vidékekre nézve a faj kiegyenlítetttségre törekvés.

Galgóczy Károly.

A borsó termelés legelőnyösebb módja.

A borsó, a mellett, hogy jó izü főzelék, egyszersmint kitünő sertés hizlaló takarmány, szalmáját pedig a lábas jószág, különösen a juh, nagyon szivesen eszi. Legnagyobb haszna van azonban oly gazdaságnál, hol sok mezeti munkást élelmeznek, mert nagy táperejű étket szolgáltat, szopora étel és távol dolgozó munkásoknak könnyebben kiszállítható, mint más főzelék. Mi az oka mégis, hogy ezen sok előny daczára csak kevés gazda és csak kis mérvben termeli? Az ok nözetem szerint két körülményben rejlik. Egyik az, mert a borsó nem képezvén a heti vásárok rendes keresleti cikkét, gazdáink azt hitolík el magukkal, hogy a borsótermést nem lehet értékesíteni; másik körülmény az, hogy az említett tév-hit következtében gazdáink sajnálják a borsóra „vesz tegetni“ a földet és munkát.

Vessünk egy futó pillantást ezen két „gátló“ körülményre.

Igaz, hogy hetivásárainkon — igen kevés kivétellel — a borsó nem kelendő cikk és így azokon nem lehet azt nagyobb mennyiségben könnyű szerrel, közvetlenül értékesíteni, pénzzé tenni; de midőn például csupán egy hizó sertés 14 heti hizálás alatt körülbelül 25 véka törökbuzát fogyaszt el, és midőn ugyanannyi darált borsóval épen oly hizási eredmény éretik el: vajon a megmaradott 25 véka törökbuza eladása által nem az elfogyasztott borsó lett-e értékesítő? sőt a disznó meghizása is nem a borsó értékesítését képezi-e? És ha sok disznót hizalunk, vajon nem nagyban értékesítettük-e a borsót? Igaz ugyan, hogy ez értékesítés közvetett, de a számító gazda előtt nem tesz az különbséget; azonban ha mind a mellett is ha, szebben cseng fülünknek a közvetlenül nyert pénz — suhogása: csak vessünk egy pillantást az újabb időkben nagyon felvirágozott magüzletek árjegyzékeibe és bizonyára nem fogjuk mondani, hogy a borsót jól értékesíteni nem lehet. A magkereskedők mindenféle gazdasági magvaknál jobban fizetik a borsót és ha ennek különböző válfajait keresosodás nélkül, fajtisztán miveljük, bármekkora mennyiségben kitünő áráért veszik át.

Az előbb említett gátló körülmények elseje tehát csak képzelt tevén, lássuk, vajon megállhat-e a másik, vajon „vesztegetés“-e a borsónak adott földterület és a ráfordított munka?

Miután nem áll amaz állítólagos akadály, mintha a borsót értékesíteni nem lehetne, az ebből folyó második képzelt nehezségnek is önként el kell enyészni; de minthogy merülhetnek fel ilyen megjegyzések: „az én földem a buzát vagy repcét is megtermi, nem vesztegetem tehát borsóra;“ minthogy ilyen megjegyzések könnyen merülhetnek fel, szükségesnek látom erről is megemlékezni. Mindenekelőtt megjegyzem, hogy nem minden égalj hazája ám a buzának vagy repcének; hideg égalj alatt épen nem diszlenek azok ohajtott sikerrel, a borsónak pedig épen itt van jó tanyája. De tovább menve, nem is termeljük a borsót 1000 holdas táblákon, a mi részletet pedig a buza vagy repce táblából borsó számára kiszakítunk, e részlet rendes körülmények között bizonyára adni fog akkora százalék tiszta hasznot, mintha buzával vagy repcével vettetett volna be, nem is számítva azt, hogy a borsó épen nem igényel trágyázott földet és nem is számítva azt, hogy ennek épen nincs annyi vészthozó ellensége, miut amazoknak, például az utófagyok, balha stb.

A borsónak adott föld és ráfordított munka teljességgel nem pazarlás, de még tovább megyünk: a borsónak nem is szükséges sem külön földet, sem külön munkát adni.

Bizonyára sokan vannak tisztelt gazdatársaim között és tudomásom szerint különösen Háromszék megyében, kik a borsót úgy mivelik, mint azt az alábbi sorok ajánlani fogják; de másfelől biztos tudomásom van arról is, hogy szintén sokan nem ismerik ezen kiválólag előnyös mívelési módot: és egyfelől ezen körülmény ad jogot e szerény közleménynek az „Erdélyi gazda“ becses hasábjain való megjelenhetésre.

Burgonyát minden gazdaságban kissebb nagyobb mér-

tékben termelni szoktak; termelni kell azt akkora mérvben, hogy a sorokban mivelendő borsó védnövényéül lehessen használni és ha valahol, itt bizonyára betelik, hogy egy rókáról két bőrt nyerünk. És pedig szép bőrt. Az eljárás következő.

A jó erőben levő, de semmi esetre sem friss trágyás földet április közepe tájár, közép mélyen megszántjuk és ez alkalommal a szántással egyidejűleg, minden harmadik eke barázdájába, egymástól egy-egy lépésnyi távolságra, egy-egy közép nagyságu burgonyát és minden burgonya mellé 4—5 szem borsót teszünk. Az így elhelyezett burgonyát és borsót a következő eke takarja el. A további munkálatok a tábla elboronálásában, vízvezető barázdák pontos készítésében és kétszeri kapálásban állanak. A kapálás a szerint történik, a mint azt a burgonya igényli, a második kapálás alkalmával a netalán földön fekvő borsó inakat a burgonya bokorra hajtván és minthogy ezen eljárással mindkettő rendszerint egy időben érik, a burgonya felszedése alkalmával előbb a borsót kitépjük.

Ezen mívelési mód előnyei a következők: 1. A borsó is, a burgonyával egyszerre, rendes kapalásokat nyervén, mind mennyiség, mind minőség tekintetében sokkal kitünőbb termést ad, mintha szórva és sűrűen vettetett volna. 2. A burgonya bokrában megfogozhatván, nem dől meg, szalmája nem rothad el, mert a nap és lég hatásának jobban és egyenlőbben van kitéve; egyenlőbben is érik és mindig könnyen fővő lesz. 3. Legnagyobb előny pedig az, hogy így mivelve nem vesz igénybe sem külön földterületet, sem külön munkát, tehát az egész termés tiszta hasznot képez.

Egyebekben a borsóra nézve megjegyzendőnek találok, hogy a felette nedves talajban folytonosan virágzik, de hüvelyeket nem köt, sőt néha megsárgul és kivész; nagyon sovány földben hátramarad; friss trágyában sok szalmát, de kevés szemet ad. Legjobb helye a völgyben fekvő, agyagos talaj, mely harmad évvel megelőzőleg volt trágyázva. Nem szereti a nagyon porhanyó földet és ezért egyszeri szántással megelégszik. Kitépése és haza hordása reggel és este a harmaton történjék, cséplése pedig száraz időben.

Végre megemlítenőnek találok — azonban jótállás nélkül — azon állítást, hogy a roszul fővő borsó vizébe egy kevés Dr. Göllis-féle étkeport téve, a borsó rövid idő alatt puhára fő.

Szentkirályi Árpád.

A kolozsvári lóversenyek sorozata.

1877. szeptember 21-én és 23-án.

Versenyfeltételek.

Első nap: péntek, szeptember 21-én.

I. Erdélyi díj. Alírás után. Minden Erdélyben elletett és felnevelt félvérlo számára. Táv. 4824 meter. Teher 3 évesre 52 kgr., 4. é. 62.50 kgr., 5. é. és idősbre 65 kgr. — Ménre 1.50 kgr., egy 500 frtos díj nyertesére 2.50 kgr., két ily vagy nagyobb díj nyertesére 4 kgrammal több. Tét 100 frt, fele bánat. Tét és bánatösszeg fele a második loó. Nevezés 1877. augusztus 10-ike déli 12 óráig.

II. Államdíj 300 drb. 10 fr. arany. Futhat minden Erdélyben ellett és felnevelt kancza és mén. Táv. 3216 meter. Teher 3 évesre 55·50 klgr., 4 é. 65 klgr., 5 é. és idősbre 68·50 klgr.; kanczára 1·50 klgr. kevesebb; 1200 frt. nyertesére 3 klgr., két ilyen vagy egy 2500 frt értékű díj nyertesére 5 klgr. több, de nem halmozva. Nem Erdélyben fogantatott, de anyjukkal behozott csikókra 1·50 klgr. több. A magyar korona területén ellett ellett mén vagy kancza ivadéka 2·50 klgr., mindkettőre 4 klgr. kevesebb. Tétel 100 frt., fele bánat, egy hóval a verseny előtt jelentve 25 frt. Tét és bánatösszeg fele a második lóé. Nevezés 1877 július 20-ka déli 12 óráig bezárólag.

III. Hölgyek díja. Tiszteletdíj. Minden erdélyi tulajdonos birtokában levő ló számára. Táv. 2010 meter. Teher 3 é. 62·50 klgr., 4 é. 70·50 klgr., 5 é. és idősbre 73 klgr.; ménre 1·50 klgr., telivérre 2·50 klgr. több. Lóra, mely futás végéig még gyepen meg nem jelent 5 klgr., idomítatlan lóra még 5 klgr. kevesebb. Tétel 25 forint. Fuss vagy fizess. Urlovarok. Nevezés 1877 szeptember 10-én déli 12 óráig.

IV. Államdíj 200 drb. 10 fr. arany. Futhat minden magyar korona területbeli 3 éves mén és kancza. Távolság 3216 meter. Teher 55·50 klgr., kanczára 1·50 klgr. kevesebb. Erdélyben nevelt lovakra 2·50 klgr. kevesebb. Magyar korona területén ellett mén vagy kancza ivadéka 2·50 klgr. mindkettőre 4 klgr. kevesebb. Tétel 100 frt., fele bánat. Tétel és bánatösszeg fele a második lóé. Nevezés 1877 július 20. déli 12 óráig bezárólag.

Második nap: vasárnap, szeptember 23-án

I. Eladó verseny 50 drb. 10 fr. arany. Egyleti díj. Futhat minden ló. Távolság 2412 méter. Teher 3 évesre 50 klgr., telivérre 7·50 klgr. több; 4 é. 59 klgr., 5 é. és id. 68 klgr., ménre 2·50 klgr. több. Erdélyen kívül nevelt lovakra még 7·50 klgr. több. A nyertes árverés útján 800 frt-ért eladó; minden 100 frt-ért, melylyel olcsóbb a ló, 2·50 klgr. teherkönynyebbségben részesül. — Kikiáltási ár: a bejelentett ár a többlet a verseny pénztárát illeti. Tétel 10 arany, fele bánat. Nevezés 1877 augusztus 10-én déli 12-óráig.

II. A Reiter-Club akadályversenye. (Steep-lechase.) Díj 400 frt. és tiszteletdíjak. Futhatnak bármely országbeli és kora lovak, melyek az egyesület tagjainak bona fide tulajdonaiban vannak és legalább három hónapig nyilvános idomítás alatt nem voltak. A lovasnak egyesületi tagnak kell lennie. Lovagolhatni tetszés szerint egyen- vagy lovagló ruhában. Távolság 4020 méter. Jó vadásztalaj. Az akadályok 0·94 meternél magasabbak és 3 meternél szélesebbek nem lehetnek. Teher 75 klgr., 4 évesre 3 klgr. kevesebb; telivérre 3 klgr. több; bel-földi lóra 4 klgr. kevesebb; lóra, mely nyilvános gyepen akadályversenyben nem nyert 3 klgr. kevesebb; egy 400 frtos díj nyertesére 2·50 klgr.; 1500 forintig terjedő díj nyertesére 5 klgr. több; 1500 frtnál nagyobb díj nyertesére ki van zárva. Nyeremény; az elsőnek 400 frt és tiszteletdíj a másodiknak tiszteletdíj és az összes tételek. Tétel 5 forint. Fuss vagy fizess. Nevezési zárnap 1877 sept. 10-ig bezárólag.

III. Államdíj 400 drb. 10 fr. arany. Futhat minden mén és kancza, mely magy.-oszl. birodalmi vagy né-

metországi állami lakos jóhiszemű tulajdona. Távolság 4824 meter. Teher 3 é. 53·50 klgr., 4 é. 63·50 klgr., 5 é. és idősebb 67 klgr. Ménre 1·50 klgr. több. Magyar korona területén ellett mén, vagy kancza ivadéka 2·50 klgr., mindkettő ivadéka 4 klgr. kevesebb; 3000 frt értékű díj nyertesére 3 klgr. két ily, vagy egy 5000 frtosára 5 klgr. több, de nem halmozva. Angol vagy francia lóra külön 8·50 klgr. több. Tétel 200 frt, fele bánat, egy hóval a verseny előtt bejelentve 40 frt. Tétel és bánatösszeg fele a második lóé. Nevezés 1877 július 20-án déli 12 óráig.

IV. Földészek versenye. Adja sz. kir. Kolozsvár város közönsége. Futhatnak mezei gazdák saját oly lovai, melyeket a bíróság elfogad. — Távolság a pálya köre, nyereg nélkül, nemzeti öltönyben. Nyeremény az elsőnek 70 frt, a másodiknak 20 frt és a harmadiknak 10 frt o. é. Bejelentés futás előtt egy félórával.

V. Vigaszverseny. Kötelező minden lóra, mely ez évben a kolozsvári versenyek valamelyikére nevezve volt. Futhat csak olyan ló, mely ez évben e pályán valamely díjra indult, de nem nyert. Kivételt képeznek a hölgyek díjára, a lovaglók-egylete díjaira nevezett lovak; ezekre a fentebbi feltételek nem kötelezők, sem nem kizárók. Távolság 1608 meter. Tétel 50 frt, fele bánat, augusztus 25-ig jelentve 20 frt, nyereség által kizárva 20 frt. A terhek szeptember 15-ig a „Vadász- és Verseny-lap“ban közzétételnek.

Megjegyzések.

1. Bármely versenyre csak egyesületi részvényes nevezhet lovat és ilyen is csak: ki bona fide nevezi lovat.
2. Részvényesnek csak az tekinthető, ki a versenyekig e célra szerkesztett nyilatkozatot, hogy 10 évig az egyesület részvényes tagja óhajt lenni — aláírja és az első évi részvénydíjat 10 forintban befizeti.
3. Részvényes sem idomár, sem üzleti lovar nem lehet.
4. Minden nyereményből 5% az egyesületi pénztár javára levonatik.
5. Minden pályázó lótól annyiszor, a hányiszor indul, 5 forint indulási pénz és 5 forint gyeppenz az egyesületi pénztárba fizetendő.
6. Tehergységül a klgr. szolgál, távolságnál a meter.
7. A bejelentéseknek a díj külön megnevezésével, a lovar színeivel, a ló származásával, a terhek pontos kiszámításával kell az egyesületi titkárhoz intézett bérmentes levelekben történni.
8. Csak levél vagy táviratilag tett nevezés érvényes, mely nem később, mint a kitűzött napon és időben kell, hogy a titkárhoz megjőjön.
9. Valamennyi tét- és bánatösszeg a versenyek előtti este 6 óráig a titkárságnál befizetendő, ellenkező esetben oly lovak, melyekért a tételek említett ideig be nem fizetettek, pályázásra nem eresztetnek.
10. Mindennemű tudakozódás, bejelentés és nevezés ily cím alatt: „Versenyt illető“ Bartha Lajoshoz Kolozsvárrt, fő tér 2-i k. szám, bérmentesen intézendők.

A lovar-egylet megbízásából:
Bartha Lajos, egyesületi titkár.

Az erdélyi pinczeegylet közgyűlése.

Az erdélyi pinczeegylet április 30-án tartotta az évi rendes közgyűlését. A választmány beterjeszté VI-ik zárszámláját az 1876-iki üzlet-évről. Ezen év forduló pontot jelez a pinczeegylet életében, nem csak azért, mert az új kereskedelmi törvények értelmében alapszabályait, belső szervezetét tavaly átalakította, hanem azért, mert az üzlet terjesztése és kivált a fő feladatul tekintett külföldi kereskedés érdekében részvényeinek az 1874-iki alakuláskor benntartott második hason felét (750 részvényt 200 frtjával) aláírásra kibocsátotta. Az aláírási feltételek az új részvényeknek 5 év alatt 20%-os részletekben való befizetését engedik meg; aláíratott jelen közgyűlésig 91,000 frt érték, a mi a kedvezőtlen pénzvviszonyokhoz képest kielégítőnek mondható.

A választmány 1876-ban, az üzlet terjesztése céljából, igen jelentékeny bevásárlásokat (22 ezer erdélyi veder bort) tett; pinczéit szép új ászok-hordókkal szerelte fel 5200 frt erejéig; ügynöki utaztatásokat tettett Moldva-Olahország, Galiczia és Lengyelország felé, továbbá bel- és külföldi hirdetésekre 3000 frtnyi rendkívüli kiadást tett stb.

Ezen rendkívüli beruházások okozták, hogy a nyereség számlán csak 1060 frt 53 kr. maradt, melyet a választmány a jövő évre előirni indítványozott. Ezek szerint a pinczeegylet a lefolyt 1876-ik évre részvényeseinek osztalékot nem ad, hanem nyereségét beruházásokra fordítja.

A választmányi és az ezzel egyértelmű felügyelő bizottsági jelentéshez többen hozzászóltak.

Gyarmathi Miklós: azon szomorú észrevételt teszi, hogy osztalék nincs. Hallomásból tudja, hogy bizonyos borfajok, főként a felügyelő bizottság indítványára, alább becsültettek, mint a múlt években és a lehető osztalékot ez csökkenti: ennek indokolását kéri.

Paget János: ha az egylet tömegesen akarja Erdély borait külföldi piacokra vetni, nem becsülheti őket itthon magasra, mint a mennyin a külföld azokat megvásárolja; így most az egylet kisebb, de biztosabb nyereséggel fogja készletét elárusítani. Elismerést szavaz a felügyelő bizottságnak, mely a becslés reális alapra szállítása körül befolyását gyakorolta. Nem tartotta annak idején helyesnek, hogy az új részvények, a jelen pénzügyi nyomorokra való tekintetből kibocsátassanak valamint azt sem helyesli, hogy ezen kibocsátás egyik fő célja, az új pinczeépítés érdekében semmi lépés nem történt. Be kell, hogy vallja, hogy a választmányból való múlt év kilépését ez okozta. Kéri, hogy jövőre a zárszámla és kinyomott jelentések, legalább 8 nappal gyűlés előtt a tagoknak megküldessenek.

Gr. Teleky Gusztáv: (ki a lefolyt évben az igazgatói teendők terhének nagy részét hordozta) részletes felvilágosítást ad, hogy a múlt években a termelők itt benn nagyon felnyomták boraik árait, melyekhez járulván a több évi kezelési költség, az idén a tulbecsült fajok árát le kellett szállítani; a választmány fő törekvése, hogy külföldre rendes piacot nyisson áruinak; mikor a remélt nagyobb forgalom meg lesz: akkor pinczét is építhetünk, addig nem. Hasonló értelemben nyilatkozik Gr. Mikes Miklós és Tauffer Ferencz.

Máriaffi Albert: a szőlészeti érdekeket, a hazai termelők igényeit (melyek pedig az alapszabályba is fel vannak véve) látja háttérbe szorítva az által, hogy a pinczeegylet olcsón vásárol és itthon a borok árait le kívánja nyomni.

Br. Bánffi Dániel: nem tartja jó kezelésnek, hogy 61 ezer frt. kölcsönrel fedezte a választmány, múlt évben, az egylet forgalmi szükségéit.

Wagner Frigyes: felvilágosítást ad, hogy ezen 61 ezer frtból 7000 frt. az egyletnek betáblázott követelése; 3500 frt. ingatlan birtokban fekszik, 34,800 frt. bizományosoknál künnlevő követelés; a többi mintegy 15 ezer frt. azon új részvényesek illetékeit fedezi, kik lejárt részleteket még nem fizették be, de a kik az egyletnek késedelmi kamatot fizetnek. Ezekről a tartozást kényszerrel hajtani fel a pénzvviszonyok nem mutatták tanácsosnak.

Végre az elnök b. Bornemisza János felteszi a kérdést: elfogadja-e a közgyűlés a beterjesztett zárszámlát? ellenmondás nélkül elfogagtattott.

Következik a szabályok értelmében kisorsolt 3 választmányi tagra (Wagner Frigyes, Br. Bánffi Ádám és Dávid Antal) való szavazás és az 1 évre választva volt felügyelő bizottságnak újra választása. Szavaztak 21-en és 245 szavazattal újra választmányi tagok lettek a voltak, valamint 3 évre felügyelő bizottsági tag lett ismét a régi 4 tag (Gr. Teleki Géza, Sigmond Dezső, Szabó Sámuel, Gamauf Vilmos) és ezek mellé a múlt évben kilépett egyik tag helyett beválasztott ötödiknek, a pinczeegylet alapítása és Erdély bortermelésének emelése közül sok érdekekkel bíró Paget János.

Gyűlés végeztével az előteremben egy kis rögtönzött izlés tartatott az egylet kiválóbb boraiból. **Sz. S.**

Kolozs-monostori juhvásár.

A Kolozs-Monostoron majus 1-én tartatni szokott juhvásár évről-évre gyengül és az idei is gyengének mondható. A ki ez előtt 10—12 évvel is látogatta e vásárt, nagy különbséget talál a múlt és jelen között. Ez előtt 10—15 ezer juhot lehetett számlálni, most alig 5—6 ezeret; a mellett a vevők állítása szerint az áru minősége is selejtesebb. Ha egy rövid évtized ezen gazdasági állapotok fájában oly nagy apadást mutat; ha a szarvasmarha tenyésztés is a mint ez az utolsó vásári jelentésben olvasható volt, évről-évre hanyatlak, akkor Erdélynek csak multja volt, de jövője kétes! E vásáron vett juhok nagy része külföldre vándorol. Zemplén és Sáros-megyei izraeliták látogatják évenként ezen vásárt és a juhok nagyobb részét — azt lehet mondani a javát, ők veszik meg. Az ürüket Szepesmegyében adják el, az anyajuh pedig Galicziába és Boroszlóra szállítatik. Behajtatott a vásárra mindössze 5350 drb. juh, ebből körülbelül 2300 lett megvéve. Az árak az áru minősége szerint változtak, igen jó anyának párja báránystól 16—20 frt, közepesé 12—15 frt; ürünek jónak párja 13—14 frt. Láttunk azonban anyajuhot, melynek párja 24 frton kelt el. A Sáros és Zemplénmegyei izraeliták által vásárolt juhok ára páronként 13—14 frt volt.

A párisi közkiállítás

Kolozsvárvidéki végrehajtó bizottsága f. hó 1-én gyűlést tartott a melyben felolvasásra került a kereskedelmi minister leirata, melylyel az april 8-án tartott alakuló közgyűlés által megejtett választásokat helyben hagyja. Elnök jelenti, hogy a minister e leirata felől a megválasztott tagokat, a közgyűlési jegyzőkönyv másolatának megküldése mellett értesítette. A bizottságot ennélfogva megalakultnak tekintvén, a szervezkedéshez fogott. Központi irodának a keresk. kamara irodahelyisége jelöltetett ki és egy napdíjnak felvétele elhatároztatott, a ki a titkároknak az irodai teendők teljesítésében segítségül legyen. Irodai, utazási, ideiglenes raktár bérlésére és más hasonló, mellőzhetlen kiadások fedezésére legalább 1000 frtot tartván szükségesnek a bizottság, ennek utalványozásáért felírást intéz a ministerhez. A „Postai rendeletek tárában“ megjelent azon rendeletről, hogy a kiállítási ügyben minden postai levél és küldemény „porto mentes“, örvendetes tudomást vévén a gyűlés: folyamodást határozott a keleti vasuton Kolozsvárra és innen Pestre szállítandó kiállítási javak díjmentességéért. Ezenkívül a gyűjtéményes kiállítások szervezéseért küldönczök utaztatása lévén szükséges, kérni fog a vasutra két szabadjegyet. A lapokból arról értesülvén, hogy a központi bizottság meg akarja engedni a kiállítóknak, hogy bejelentéseiket akár a központi, akár a vidéki bizottságoknál megtehessek, ha e hir, mely a február hóban tartott enquéte megállapodásaival ellenkeznek, megvalósulna, a bizottság az elnökségre bizza e határozat ellen felírni. A jury szervezésénél irányadóul szolgáló elvek iránt kérdés intéztetik a ministeriumhoz. Végül elhatározta a gyűlés a vidéki albizottságok szervezésére a megyei főispánokat és városi polgármestereket felkérni; az albizottságok a körülményekhez képest 10—15 tagból fognak állni és abban a gazd. egyesület és keresk. kamara kültagjain kívül mindenestre még az ügy iránt buzgóbb polgárok is vehetnek részt.

Uj laptársak.

„Hunyad“ czimen Déván, „Szilágy“ czimen pedig Zilahon indult meg vegyes tartalmu heti közlöny, melyet az érdekelt közönségnek részünkről is figyelmébe ajánljuk. A „Hunyad“ egyik közelmúlt számában, a megyei gazdasági egyesület megalapításának eszméjét — melynek magvát az erdélyi gazdáknak Déván tartott III. vándorgyűlése vetette el — örömmel láttuk újból felelevenítve és reméljük, hogy az önzetlen törekvésnek méltó sikere is leend!

Meghívás.

Az erdélyi gazdasági egyesület 1877-ik évi majus hó 7-én d. e. 10 órakor igazgató választmányi ülést tart az egyleti irodában, (bel-középutca 13. sz. Gróf Mikó Imre háza), melyre a t. tagok ezennel tiszteletteljesen meghívatnak. Főbb tárgyak: a kataster és az erdélyrészi csikótelepek ügye.

Vidéki gazdasági tudósítások.

Egerpatak, 1877 april 26.

A tavasz kezdetével beállott szép verőfőnyes napokat borus

esős és szeles aprilisi napok váltották fel és habár eleinte a gyenge esőzés a növényzetre általán üdítő hatással volt és csak is a vetés-munka folytatását akasztotta meg, már april 18-án az időjárás hidegre és esőre fordult, 21, 22 és 23-án erős havazás és kemény hideg állott be és 23-án reggelre meg is fagyott és midőn e sorokat írom meg folyvást tart az esőzés és havazás, egyszóval szigorú időjárás van; hogy a lagy mennyire volt ártalmas, most még tudni nem lehet. Őszi vetéseink buza és rozs a tartós esőzés folytán tulnedvedett talajban mit sem gyarapodtak, sőt némely részeken kigyérültek és megvékonyodtak, a lapályosabb fekvésű helyeken pedig vízben vannak és egész valószínűséggel sok ki fog belőlök veszni. A szántás vetési munkával nagyon megkéstünk, még felét sem végeztük el; a martius havában ejtett vetések szépen kikeltek. April 20-ától fogva barmaink a jászolra szorultak és a különben is fogyatékán levő takarmányt erősen fogyasztják. Szénaréteink a folyók és patakok mentében víz alatt vannak

Márk István.

Bányabükk, 1877 april 26-án.

November első napjai óta a havat eső helyettesítte, a szántat felázott sáros ut, mi a trágyázást nagyon nehezé tette. Széna kevés és izapos volt, mi miatt a marhák nem telelhetek jól. Juh, szarvasmarha és lónál a szaporulat 85—90%-ot tesz. Az őszi vetések foltosak és most is pusztulnak, néhol egész táblák megvörösödtek és ha az idő fel nem áll, nem nagy reményünk lehet hozzá. A tavaszaiak a törökbuza kivételével el vannak vetve, az utobbinak elvetésében a néhány nap óta tartó esős idő gátolja a gazdákat. A luczernások zöldülnek, de nekik is árt ezen idő. Gyümölcsfák még nem virágoztak.

Bíró Géza.

Torda-Sz.-Mihályfalva, 1877 april 28-án.

A vetések állásáról némi vizsgálatot írhatok, hol semmisen mutatkozott, kivált az őszi buzánál mégis lesz valamelyes, a kik kiszántották elsiették a dolgot. A sok eső és hó itten nem ártott, mert a mi földünk átszűri a vizet, mint a rosta. Az egér a környéken elpusztult, a hörcsök megszaporodott, 10 hold magbűkköny vetésről egy fü egy nap alatt 37-et ásott ki. A tordai vásár a rendkívüli sanyaru idő miatt megsemmisült, mert az emberek kénytelenek voltak az úrról ysszatérni. A ki az Aranyos mentén a szántással igyekezett, az csak keveset maradt hátra. -- Kövendén egymást eri a gyujtogatás, a megye statáriumot kér.

Nagy Dénes.

Szerkesztőségi üzenet

E rovatban ezentul hetenként nyugtatni fogjuk a t. munkatársaink által beküldött cikkeket. —

Ujabbán kezünkhöz érkezett: „Az igás fogatokban tartott kanczák legezelszerűbb ellési idejéről“.

Piaczi árainkat illetőleg

megjegyezzük, hogy Besztercze, Csik-Szereda, Déva, Fogaras, Szamos-Ujvár és Vajda-Hunyad ujabb heti vásáraitól tudósítást nem vettünk, a dévai gabnaárak 100 kilogrammonként vannak jegyezve. — A hectoliter árának átszámítása a régi mértékre nagyon egyszerű: az összeg egy tizedrészét leütve, a maradék a gyakorlat igényeihez képest elég pontosan három véka árának felel meg. P.o. buza hectoliterje 800 kr., leütve a tizedrészt, 80 krt, marad 720. kr., mint három véka, tehát 240 kr., mint egy vékának ára!

Felelős szerkesztő: GAMAUF VILMOS.

Hirdetések.

Szőlővessző eladás.

Croquant muskotály 100 drb. per 1 frt. 1000 drb
 Alexandriai „ 100 drb per 1 frt. 1000 drb
 Trámini „ „ 1000 drb. „ 6 frt. 3000 drb.
 Furmint „ „ 1000 drb. „ 6 frt. 3000 drb.

Csomagolás, vasutra szállítás külön fizetendő
 utánvét mellett. Megrendelés-Marosújvári posta ut-
 ján — Felső-Ujvárra intézendő (27.) (1-3.)

Fodor Györgyhöz.

Eladó szőlővessző.

25,000 darab rajnai riesling sima vessző ezere

Gáldon helyett 5 frt. (26.) (3-3.)

Kapható B. Kemény Lászlónál Alsó-Gál-
 don u. p. Tövis.

TAUFFER FERENCZ

magkereskedő Kolozsvártt,
 ajánl vetőmagul:

hópehely, fehér rózsa, Extra Early
 Vermont és Early Rose burgonyá-
 kat, valódi oberndorfi sárga takar-
 mány répa magot, melyből kivá-
 natra mintául répákkal szolgálók,
 továbbá nagy választékú gazda-
 sági, kerti és virágmagvakat, Pig-
 noletto törökbúzá, Saynor- és
 Cook-féle angol kertész késeket
 és ásókat.

Árjegyzékek ingyen és bér-
 mentve szolgáltatnak ki.

(1.)

(18-52)

Piaci árak.

A heti vásár		Egy hectoliter (=70 kupa)						100 kilo		1 köbméter	1 kilo
helye	napja	tiszta buza	elegy buza	rozsa	árpa	zab	törökbúza	széna	szalma	tüzifa	marhahús
á r a k r a j o z á r o k b a n											
Besztercze	febr. 6.	950	850	460	—	230	325	280	110	320	28
Brassó	april. 27.	1140	850	600	460	305	580	210	100	360	40
Csik-Szereda	april. 11.	1165	940	715	650	350	600	600	200	150	28
Décs	maj. 1.	990	860	585	—	300	452	520	240	200	36
Déva	mart. 17.	1000	900	840	600	740	650	420	180	220	32
Erzsébetváros	april. 28.	840	690	590	—	400	425	340	160	300	36
Fogarás	dec. 14.	775	670	450	450	200	425	140	36	—	24
K.-Fehérvár	april. 28.	960	826	650	—	376	500	350	170	300	40
Gy.-Sz.-Miklós	april. 21.	950	700	625	550	275	550	110	25	—	32
Kolozsvár	maj. 3.	1050	—	600	—	320	555	260	160	360	40
M.-Vásárhely	april. 26.	950	800	625	—	310	450	280	70	380	36
Naszód	april. 26.	1150	930	800	400	290	450	260	100	250	28
Nagy-Enyed	april. 26.	950	740	565	—	326	450	340	120	235	36
N.-Szében	maj. 1.	940	770	590	600	290	500	260	140	350	40
Segesvár	april. 26.	940	730	620	—	—	450	140	80	200	36
S.-Sz.-György	april. 26.	1060	900	570	510	300	510	250	150	200	28
Szamosújvár	april. 16.	960	590	580	—	270	410	350	75	450	34
Sz.-Régen	april. 26.	—	—	—	—	—	550	—	—	300	34
Sz.-Udvarhely	april. 24.	1000	700	650	—	350	500	250	40	200	36
Torda	april. 28.	1175	900	575	420	375	420	380	40	320	36
V.-Hunyad	mart. 31.	1000	700	600	—	300	500	200	100	300	36

Mellékletek

100 darabonként 1 forint 40
 krajával számíttatnak.

A hirdetés szövegét,
 a t. megrendelők minden
 külön díj nélkül tet-
 szés szerint akarhányszor
 változtathatják.

Az „Erdélyi gazda“ hirdetési díjszabályzata.

A kívánt tér megnevezése	1 1-3 1-6 1-12 1-18 1-24 1-30 1-36 1-42 1-52										
	széri hirdetésnél										
	f o r i n t										
¹⁰ / ₁₆ v. egész oldal	12	33	64	120	170	216	260	290	320	360	
⁸ / ₁₆ v. fél „	6	17	32	60	90	110	130	150	160	180	
⁴ / ₁₆ v. negyed „	4	9	16	30	45	55	65	75	80	90	
² / ₁₆ v. nyolczad oldal	3	5	9	16	24	30	35	40	45	50	
¹ / ₁₆ v. tizenhatod „	2	3	5	9	15	18	20	23	25	27	

Ezenkívül 30 kr. bélyegdíj annyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik.

Egyletünk t. tagjai
 és

lapunk t. előfizetői

25% vagyis egy negyedrészt
 engedményben részesülnek,
 ha hirdetésük beküldésekor
 tagsági vagy előfizetői
 minőségükre hivat-
 koznak.